

## Győri Zsolt

## A zarándok igaz útja „avagy” a Tanár úr\*

## A zarándok búcsúja

”A boldogságot csak az bírja el, aki elosztja. A fény csak abban válik áldássá, aki másnak is ad belőle. Mert amikor bennünket elküldtek, az útrabocsájtó Hatalom így szólt: Rád bízok minden embert külön, kivétel nélkül mindenkit, segíts, adj enni, adj ruhát, mindenkire vigyázz úgy, mint magadra, és ne hagyd a sötétségben elmerülni. Amit szerzel, amit elérsz, amit tudsz, amit átélsz, osszad meg. Az egész világ a tiéd. Szabad vagy a kövektől az éterig. Ismerd meg, hódítsd meg, senki se tiltja, de jaj neked, ha magadnak tartod meg. Elbocsátlak téged is, mint mindenkit, de ne feledd: felelős vagy minden emberért, aki veled él, s el kell számolnod minden fillérrel, amit magadra költesz, minden örömmel, amit magadba zártál, és minden boldog pillanattal, amit magadnak tartottál meg. Most eredj és élj, mert a világ a tiéd.”

(Hamvas Béla)

”Az ember szempontjából úgy hangzik a döntő kérdés: Vállalod-e a végtelent vagy sem? Ez életének kritériuma.”

(C. G. Jung)

## Bevezetés

A ma embere időtlenségben, és az általa elfoglalt tér teljes ismeretlenségében éli mindennapjait. Közben meghódította a világuirt, és a legmodernebb hírközlési eszközöket napi szinten használja, teljesen eltávolodott az „anyatermészetől”. Ezzel egyidejűleg természetesen, önmagától is. Belesodorva magát és a Világot egy nehezen megállítható lefelé ívelő, degradáló folyamatba.

Kezdi elveszíteni a kötődését a családhoz, mint a legszűkebb közösséghez, és a nemzethez, mint a legtágabb – ám annál fontosabb – közösségi formához. De vannak az életben pillanatok, amikor számot kell vetnie mindennel.

Dolgozatomban egy igaz ember sorsán keresztül szeretném bemutatni azt, hogy egy erős jellem milyen formáló hatással lehet, akár több generáción keresztül is az emberekre.

## Az ember és szimbólumai

Minden, ami élő hatással van környezetére, és hatásokat fogad attól. Minden, ami hat változásokat generál.

Ha visszatekintünk a történelemre láthatjuk, hogy mennyire fontos volt a tanítás. Az ősidőktől fogva a tudás atyáról fiúra, mestertől tanítványra szállva örökítette meg és adta tovább gondolkodásunk és hitvilágunk minden fontosabb aspektusát.

A tanítást az útmutatást népünk talán a Cso-daszarvas legendában őrizte meg.

A tanítás megjelenik folyamatosan a nemzetünk és a világ fejlődésében. Hisz e nélkül nincs élet!

## Az ember, aki tette a dolgát

Ez az ember egy középiskolai tanár, Czeglédy Zoltán Tanár úr. Ő az, akinek személyesen én is, és persze rajtam kívül még nagyon sokan köszönhetünk sokat. Sokat és sokféle élményt merítettünk általa. Mindenki a saját „felvevő” képessége szerint tudott mériteni.

A tanár úr múltját tekintve egyszerű paraszti-záló, gazdálkodó családból származott, ahol magába szívta a természet tiszteletét, megbecsülését, és a kemény munka emberi jellemet formáló hatását. Kemény, kitartó tanulással emelkedett ki ebből a társadalmi rétegből, és kezdett tanítani, ahogy a költő fogalmaz „nem középiskolás fokon”. Talán épp ezért hitt mindig a tanulás erejében, ezt tovább plántálva az újabb és újabb generációkba. Hitte és tanította: „az igazi munka egyszer gyümölcsé érik”. Csak rajtunk áll, mikor!

Ő a bevezető Hamvas Béla szavai szerint élt és dolgozott. Személyiségét erősen áthatotta az önzetlen adás. Karizmatikus egyéniségére jellemző volt, ahogy magával ragadóan hatott a diákokra.

\* Egyik graduális hallgató dolgozata

## DOLGOZAT

De egyaránt tisztelte diák és kolléga, és a szülők is. Nem meglepő módon a kötelező iskolai anyagon kívül mégannyi – ha nem több – időt, energiát, sokszor saját pénzét fordította a tanítás által a diákok épülésére.

A művészetek, festészet, filmesztétika, a természetjárás, a sport szeretete révén új utat mutatott a felnövekvő fiataloknak, elültetve olyan magokat, amelyek néhány évtized múltán kezdenek kicsirázni és reméljük egykor virágba borulnak. Légyen ez úgy az Ő tiszteletére...

### A személyiség jegyei

Szeretném feltárni, meglátni és talán megérteni a „titkot”, ami a tanárból – tanítóvá teszi az embert. Mik azok a „jegyek”, amelyek mássá, ha szabad mondani különbbé teszik az embert.

Az első, ami feltűnt nekünk 14-15 éves diákoknak az az volt, hogy a Tanár úr:

*Igazságos* volt. Nem számított, hogy ki honnan jött, milyen volt az előző iskolában a tanulmányi átlaga, megítélése. Egyedül az elvégzett munka és a törekvés volt a mérvadó. Vagyis mindenki tiszta lappal indult. Talán ez volt a legfontosabb dolog, hogy a diák elhitte bármit is tett ez idáig a jövőben képes lehet mindenre, ami jó és nemes.

*Következetes* volt a tetteiben, a tanításban és a számonkérésben. Ez egy fiatal felnövekvő lélek számára biztonságot adott. Talán ebből fakadt a tisztelet is, ami övezte Őt. A következetes kiszámíthatóság stabilitást adott a diákoknak.

*Megértően* viszonyult az emberi problémáinkhoz, tudta, hogy ez kihatással van mindenre. Talán abból fakadt ez a megértés, hogy nem felejtette el azt mikor Ő volt hasonló korú, és emlékezett arra, hogy azokban az időkben hasonló gondokkal küzdött.

### Összegzés

Hiszem, hogy az emberi akarat megfelelő jóindulattal, szeretettel és a másik ember felé való nyitottsággal párosulva; megújuló-gyógyító folyamatokat hozhat el a Világba. Ha kitekintünk a világban zajló morális folyamatokra; igen nagy szükség van erre az emberi viszonyulásra.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy tanított a Tanár úr, és örülök annak, hogy rátaláltam a „Miskolci Bölcsész Egyesületre”, mert egyes tanárokból és a hely szellemében újra rátaláltam a fentebb leírt erőkre. Mert, ahogy a költő mondta: „Jól csak a szívvel lát az ember”.



I. Gézának és Lászlónak a Csodaszarvas mutatja az építendő váci székesegyház helyét. Képes Krónika (Internet)